

Ν. 212(Ι)/2015

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 2002 ΕΩΣ (ΑΡ. 2) ΤΟΥ 2015**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

118(Ι) του 2002
230(Ι) του 2002
162(Ι) του 2003
195(Ι) του 2004
92(Ι) του 2005
113(Ι) του 2006
80(Ι) του 2007
138(Ι) του 2007
32(Ι) του 2009
45(Ι) του 2009
74(Ι) του 2009
110(Ι) του 2009
41(Ι) του 2010
133(Ι) του 2010
116(Ι) του 2011
197(Ι) του 2011
102(Ι) του 2012
188(Ι) του 2012
19(Ι) του 2013
26(Ι) του 2013
27(Ι) του 2013
17(Ι) του 2014
115(Ι) του 2014
134(Ι) του 2014
170(Ι) του 2014

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμος (Τροποποιητικός) (Αρ. 3) του 2015 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους του 2002 έως 2015 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι του 2002 έως (Αρ. 3) του 2015.

116(I) του 2015
187(I) του 2015.

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά των ακόλουθων νέων όρων και των ορισμών αυτών:

212(I) του 2015.

«“αναδιάρθρωση” σημαίνει την άμεση ή έμμεση διάθεση και μεταβίβαση ακίνητης ιδιοκτησίας, καθώς και μεταβίβαση δικαιωμάτων δυνάμει πωλητηρίου εγγράφου κατατεθειμένου στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, μεταξύ ενός ή περισσότερων δανειοληπτών και/ή οφειλετών και/ή εγγυητών σχετικά με την ίδια πιστωτική διευκόλυνση ή χορήγηση ή οφειλή και ενός ή περισσότερων δανειστών, η οποία διενεργείται εντός δύο (2) ετών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του περί Φορολογίας του Εισοδήματος (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) Νόμου του 2015 και αποσκοπεί στη μείωση ή εξόφληση των πιστωτικών διευκολύνσεων ή χορηγήσεων ή οφειλών που δόθηκαν προς δανειολήπτες από έναν ή περισσότερους δανειστές’

“δανειολήπτης” σημαίνει πρόσωπο το οποίο συμβλήθηκε με το δανειστή’

66(I) του 1997
74(I) του 1999
94(I) του 2000

“δανειστής” σημαίνει αδειοδοτημένο πιστωτικό ίδρυμα, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2 του περί Εργασιών Πιστωτικών Ιδρυμάτων Νόμου, και περιλαμβάνει τα πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα που λειτουργούν στη

119(I) του 2003 Δημοκρατία δυνάμει του άρθρου 10Α αυτού,
4(I) του 2004 καθώς και τις θυγατρικές εταιρείες αυτών·
151(I) του 2004
231(I) του 2004
235(I) του 2004
20(I) του 2005
80(I) του 2008
100(I) του 2009
123(I) του 2009
27(I) του 2011
104(I) του 2011
107(I) του 2012
14(I) του 2013
87(I) του 2013
102(I) του 2013
141(I) του 2013
5(I) του 2015
26(I) του 2015
35(I) του 2015
71(I) του 2015
93(I) του 2015
109(I) του 2015
152(I) του 2015
168(I) του 2015.

“τιμή αναδιάρθρωσης” σημαίνει την τιμή στην οποία ακίνητη ιδιοκτησία μεταβιβάζεται στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης, η οποία καθορίστηκε μετά από συμφωνία μεταξύ του δανειστή και του δανειολήπτη».

Τροποποίηση του άρθρου 8 του βασικού νόμου.

3. Το άρθρο 8 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το εδάφιο (24) αυτού, του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(25) Οποιοδήποτε όφελος, πλεόνασμα ή κέρδος

προσώπου το οποίο προκύπτει στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης:

Νοείται ότι, σε περίπτωση διάθεσης ή κατοχής ακίνητης ιδιοκτησίας δι' ιδίαν χρήσιν από το δανειστή η οποία αποκτήθηκε στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης για σκοπούς φορολόγησης του δανειστή δυνάμει των διατάξεων του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου, ως κόστος κτήσης θεωρείται η τιμή αναδιάρθρωσης και το προϊόν διάθεσης μειώνεται με οποιοδήποτε ποσό επιστρέφεται στο δανειολήπτη:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση που:

- (i) Κατά την αναδιάρθρωση ή
  - (ii) κατά τη διάθεση ή κατοχή δι' ιδίαν χρήσιν ακίνητης ιδιοκτησίας από το δανειστή, η οποία αποκτήθηκε στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης,
- επιστρέφεται στο δανειολήπτη οποιοδήποτε μέρος από το προϊόν διάθεσης, τότε καταβάλλεται ο φόρος που εξαιρέθηκε δυνάμει του παρόντος εδαφίου για το δανειολήπτη μέχρι του ύψους του ποσού που επιστρέφεται.

Για σκοπούς της παρούσας επιφύλαξης -

- (i) Ο φόρος που προκύπτει βαρύνει το δανειολήπτη και παρακρατείται από το δανειστή από το εν λόγω ποσό που επιστρέφεται και καταβάλλεται στον Έφορο·
- (ii) ο φόρος που προκύπτει και καταβάλλεται

212(I) του 2015.

δυνάμει της παρούσας επιφύλαξης και των κατ' αναλογίαν διατάξεων του περί Φορολογίας του Εισοδήματος (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) Νόμου του 2015 και του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου δεν υπερβαίνουν στο σύνολό τους το ποσό που επιστρέφεται.».

Τροποποίηση του άρθρου 10 του βασικού νόμου.

4. Το άρθρο 10 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το εδάφιο (8) αυτού, του ακόλουθου νέου εδαφίου-

«(9) Ουδέν όφελος, πλεόνασμα, κέρδος ή ζημιά προσώπου η οποία προκύπτει στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς καθορισμού του φορολογητέου εισοδήματος του εν λόγω προσώπου:

Νοείται ότι, σε περίπτωση διάθεσης ή κατοχής δι' ιδίαν χρήσιν ακίνητης ιδιοκτησίας από το δανειστή, η οποία αποκτήθηκε στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης, για σκοπούς φορολόγησης του δανειστή δυνάμει του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου, ως κόστος κτήσης θεωρείται η τιμή αναδιάρθρωσης και το προϊόν διάθεσης μειώνεται με οποιοδήποτε ποσό επιστρέφεται στο δανειολήπτη:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση που-

- (i) Κατά την αναδιάρθρωση ή
- (ii) κατά τη διάθεση ή κατοχή δι' ιδίαν χρήσιν ακίνητης ιδιοκτησίας από το δανειστή, η οποία αποκτήθηκε στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης,

επιστρέφεται στο δανειολήπτη οποιοδήποτε μέρος από το προϊόν διάθεσης, τότε καταβάλλεται ο φόρος που εξαιρέθηκε δυνάμει του παρόντος εδαφίου για το δανειολήπτη μέχρι του ύψους του ποσού που επιστρέφεται.

Για σκοπούς της παρούσας επιφύλαξης –

- (i) Ο φόρος που προκύπτει βαρύνει το δανειολήπτη και παρακρατείται από το δανειστή από το εν λόγω ποσό που επιστρέφεται και καταβάλλεται στον Έφορο·
- (ii) ο φόρος που προκύπτει και καταβάλλεται δυνάμει της παρούσας επιφύλαξης και των κατ' αναλογίαν διατάξεων του περί Φορολογίας του Εισοδήματος (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) Νόμου του 2015 και του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου, δεν υπερβαίνουν στο σύνολό τους το ποσό που επιστρέφεται.».

212(I) του 2015.

Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη νέου άρθρου 14Α.

5. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη αμέσως μετά το άρθρο 14 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Εξουσίες του Εφόρου στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης.

212(I) του 2015.

14Α. Αναφορικά με τις διατάξεις του εδαφίου (25) του άρθρου 8 και του εδαφίου (9) του άρθρου 10 του παρόντος Νόμου, σε περίπτωση που ο Έφορος στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης διαπιστώσει ότι απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής φόρου ή επιβολή μηδενικού φόρου με βάση τις διατάξεις του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) του 2015 είναι λανθασμένη λόγω πράξεων του

προσώπου οι οποίες αποδεδειγμένα δεν είναι γνήσιες ή είναι εικονικές, έχει εξουσία όπως παρά τις διατάξεις του πιο πάνω νόμου, προχωρήσει σε επιβολή στο πρόσωπο αυτό, του ορθού ποσού φόρου.».

Έναρξη και λήξη 6. Η ισχύς του παρόντος Νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του της ισχύος του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και λήγει δύο (2) έτη μετά παρόντος την ημερομηνία αυτή. Νόμου.